

[Niels Pedersen.]

hr. A. C. Normann ellers kom ind på, er allesammen betragtninger, som har været fremført både her i salen og i udvalget og der er imødegået med det resultat, at man enedes om det ændringsforslag, som her foreligger.

Hvad angår det ærede medlem hr. A. C. Normanns forslag om engang at få truffet foranstaltninger til, at arbejdere og funktionærer kunne knyttes nærmere til det foretagende, de er ansat i, derved at de kunne få aktier i foretagendet, forstod jeg, at det ærede medlem mente, de skulle låne pengene til at købe disse aktier for. Jeg kan nu ikke lide denne afdragsform. Jeg synes, det var meget bedre, hvis disse selskaber traf den ordning, at der var lejlighed til opsparing, og når vedkommende havde fået opsparret et beløb, der var tilstrækkeligt til at købe en aktie for, fik han en aktie. Afbetaling på dette område synes jeg ikke om.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann var også inde på, at skillelinien mellem selskaber, der måtte yde lån, og selskaber, der ikke måtte yde lån, skulle være, om selskabet havde en statsautoriseret revisor. Såvidt mig bekendt har 90 pct. af samtlige aktieselskaber en statsautoriseret revisor til at revidere deres regnskaber, så bestemmelsen ville kun komme til at omfatte en meget lille del, nemlig de tiloversblevne 10 pct. Hvis man trak denne skillelinie, ville det kun komme til at betyde, at de selskaber, der ikke havde en statsautoriseret revisor, ville sige: ja, men lad os så få en statsautoriseret revisor, for så kan vi yde lån efter forgodtbefindende. Sådan synes jeg ikke det skal være. Jeg vil derfor fremdeles anbefale, at vi gennemfører lovforslaget i den skikkelse, udvalget foreslår.

A. C. Normann: Jeg vil gerne knytte en kort bemærkning til et par af de ting, der er kommet frem som svar på mit indlæg.

Når den højtærede handelsminister siger, at det ikke er hensigten med lovforslaget at genere de legale interesser, er det naturligvis rigtigt, det erkender jeg. Men jeg synes, jeg har påvist ved de eksempler, jeg har fremført, at man vil komme til at genere de legale interesser. Jeg kan ikke forstå, at man — også den højtærede minister — ikke skulle kunne erkende, at dette, at man vil tvinge folk til at låne på dyre vilkår og tvinge aktieselskaber til at udlåne deres penge på ringere vilkår, end de ellers kan få, er at genere legale interesser. Naturligvis er det rigtigt, at man vil kunne finde udveje for de legale forretninger alligevel. Jeg tror,

det vil komme til at gå sådan, at de penge, der nu udlånes på den måde — og det er ret store beløb —, vil finde deres omvej gennem stråmænd, folk, som har lov til at optage lån, og som så igen kan lade pengene gå videre til den, der ikke har lov til at optage lån, eller også vil de i en vis udstrækning blive ført ind gennem bankerne.

Det ærede medlem hr. Rager nævnte spørgsmålet om tantième og sagde, at han syntes ikke om den form, at direktøren kan tage tantième på forskud. Det kan man jo have sin mening om. Jeg tror, at hos mange selskaber kunne man ikke gennemføre den aflønningsform, man har nu, hvis ikke direktøren, der ikke altid er sådan stillet, at han kan vente på sin løn, til året er afsluttet, kunne få et forskud på den forventede tantième. Der kan vel ikke være nogen samfundsmæssig interesse i at tvinge aktieselskaberne over på en anden aflønningsform for direktøren? Desuden kan direktøren ikke selv tage sin tantième; han skal have sin bestyrelses godkendelse dertil.

Det ærede medlem hr. Niels Pedersen siger, at det, jeg fremførte, har været nævnt, hvorfor han ikke behøvede at komme nøjere ind på en besvarelse deraf. Dette viser, hvor svage argumenterne er for hans synspunkter.

Det ærede medlem anfører som et argument, at den statsautoriserede revision vil komme til at florere i større udstrækning end hidtil, hvis mit forslag om, at en sådan statsautoriseret revision skulle være skillelinien, gik igennem, for det er kun 10 pct. af aktieselskaberne, der ikke har det i øjeblikket, og de ville så sige: nu ansætter vi en statsautoriseret revisor, så har vi adgang til at låne. Jeg kan ikke begribe, hvad det ærede medlem har imod, at nogle flere statsautoriserede revisorer kom til at kigge lidt på aktieselskabsregnskaber, som vi i øjeblikket overhovedet intet indseende har med, navnlig når det ærede medlem selv har spurgt den højtærede minister, hvordan man vil kontrollere de små aktieselskaber.

Til sidst vil jeg gerne pege på, at man hverken i Tyskland, hvis aktieselskabslov har en meget detaljeret afgrænsning, i England, hvis aktieselskabslov bygger på friere former, men alvorligt understrøger bestyrelsens ansvar, i Sverige eller i Norge har en sådan indskrænkning, som vi nu står i begreb med at gennemføre i Danmark, samtidig med at man fra alle sider her i salen til enhver tid taler om det ønskelige i en koordinering netop af den økonomiske lovgivning i de nordiske lande. Jeg tror også, der bliver mulighed for omgåelse af